

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۷/۰۲

آصف بهاند

لنډی، د ثبوتلو ستونزه

۳۸۸مه برخه

د پښتنو بدهريو اجه
 يار چې ولور پوره کوي، زړه به یمه
 اندیښنو جگ غرونه اوپه کرل
 افرین ماته چې پرېښو ولاړه یمه
 ځان ته رباب کتاب پیدا کړه
 د توپک مینه دې مرگي ته کشوینه
 پر ما دې کړې څه بلا ده
 چې د قدم خاوره دې جیب کې گرځومه

د لنډیو د دې برخې له پاره دا لاندي لنډی راتولي شوې دي:

زما و ستا جوړه ونه شوه
 که کلیوال دې بزرگان شي څه به کړمه
 زما لالیه، لیونیه
 چې لیونی شوي، زه دې هم لیونی کړمه
 زه به پي ولې نه سوځېږم
 جانان په سترگو کې اورونه کرځوینه
 زما د زړه طاقت ته گوره
 دومره غمونه رالېږه چې زه یې وړمه
 یار له یارې نه په شالارو
 اوس پر خونخوارو لار زه ورپسي ځمه
 یا به زما نصیب خراب وي
 یا به دا تولي یارانې همداسي وینه

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
 یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

يوه مې دا خبره واوره
 چې نرسې به د دله له لاسه مړينه
 يوموتې زړه دې، پام دې نيسه
 چې داسې هرڅه ته يې خورې، تمام به شينه
 ما به پردې وطن برباد کړي
 تا به زړه کړي مدام سوچ او پېغورونه
 مينه مې پټه وه، رسوا شوه
 د جانان غېر پسې سرتوره ووتمه
 مور به دې مخ او رنگ ته گوري
 خو بده بنځه بيا جيبونه لټوبنه
 مينه دې کړه، په سترگو وړند وې
 بيلتون دې نه لیده چې غرونه رنگوينه
 د خوشالو دوران مې تېر شو
 اوس راپسې د خپگان ډک ژوندون راځينه
 د سينگارونو وخت مې نه دی
 اوس د سينگار په پيسو اخلم کتابونه
 د زړگي زور مې پاتې نه دی
 گله کيسې دې لنډوه، ستړې دې کړمه
 د جانان مينه راته نه شته
 خوشې پاگل له ځانه ولې جوړومه
 د دروازي لمنگه پاڅه
 الله دې مل شه، موږه ور پورې کوونه
 د مازديگر ديدن يې گران شو
 مور يې شکمنه شوه، منگې نه ورکوينه
 د زړه رضا دې وه چې لارې
 گنې قرآن دې مخ ته چا نيولونه
 د زړگي زور مې ختم شوي
 ژونده مزل دې لنډوه، ستړی دې کړمه
 د سترگوگاتي مې خوږېږي
 ستا د راتلو لار ته مې ډېرکتلي دینه
 د پښتنو بده ريواجه
 يار چې ولور پوره کوي، زړه به يم

اندېښنو جگ غرونه اوبه کړل
افرين ماته چې پرېښو ولاړه يمه
توتې، توتې زړه به راټول کړم
بيا به په نوم د يارانې سړی ريمه
تا پورې ځان موبنل په کار دي
که راته وگورې د سرو زرو به شمه
په نيمکښو تمبو کې گورې
بيخ دي خدای شين که، زه پرېام ولاړه يمه
په ويښه يوځلې رانغلې
په خوب کې نښې راكوي چې درېه شمه
په مرگ دي نه مري، جانان خوړ دي
نېسمن دي دومره شي چې زه ورياده شمه
پر ما دي کړې څه بلا ده
چې د قدم خاوره دي جيب کې گرځومه
که غريبي دونيا کې نه وای
د مينې يار به رانه ولې بېلېدنه
که ديوالگي وای، ما به ړنگ وای
لالیه نه ړنگیږي شوي نصیبونه
که راروان يې، نو راتيز شه
حالات خراب دي، په څاروو مې بدلوننه
گیله له خپل سړي نه کېږي
ته زما څه يې چې گيلې درنه کومه
خان ته رباب واخله جانانه
د ټوپک مينه به دي ورک له ملکه کړينه
خان ته رباب کتاب پيدا کړه
د ټوپک مينه دي مرگي ته کشوينه
بناغليه راشه که ديدن کړي
زه اخري سلگۍ وهم، دونيا پرېږدمه
چې مخامخ راباندې راشي
نامردي مه نيسه سپين مخ ته پلونه
چې ما ويل، نه دي منله
اوس مې د زني سرته مه نيسه لاسونه

خوبه د خدای د پاره لار شه
د وصال شپه یار سره وینه تېرومه
خومره بی قدری لامبوزن یم
زه ورته غورم لالی خری اوبه وینه
لکه د مار یې منجیله کرم
د پاروگر په شان دمونه چوف کوینه
لکه باران یوځلې راشه
د بیلتون باد می لکه خاورو غونډې وینه
نصیب زما یا می د یار دی
په اور دې وسوځي دا دواړه نصیبونه
ستا د ورینمو شال پرسردی
زما شری ده، ستا به څنگه خوبه شینه

نور بیا

د لیکوال نورې لیکنې په لاندې لینک کې لوستلای شئ:

<http://afghan-german.com/tahLiLha/EditAutor.aspx?95>